

Než vám začnu vyprávět, co všechno se v tom červnovém víkendu stalo, musím vám říct, jaký je rozdíl mezi nápadem a ideou, protože to je rozdíl velice podstatný.

Nápad je něco docela normálního a běžného. Zvláště my kluci, co spolu kamarádíme, jimi přímo hýříme. Je to dáno tím, že máme dobrodružné povahy, a proto takové jsou i naše nápady. Jenže my kluci, co spolu kamarádíme, nežijeme na tomhle světě sami.

Jen ze složení naší třídy je zřejmé, že tu jsou i další kluci, a samozřejmě taky holky. No a do třetice tu jsou ještě dospělí. Ti nás obklopují prakticky všude – a nejedná se jen o naše rodiče, i když ti nás obklopují prakticky nejtěsněji. Někdy dokonce až tak těsně, že se nám to zdá být přímo nesnesitelné.

Oni tomu říkají láskyplná péče, my soudíme, že se jedná o hrubé vměšování do našich záležitostí.

Ale to je věc názoru, a právě v tomto názoru se s dospělými na-prosto rozcházíme, poněvadž oni vyznávají zcela jiné hodnoty než my.

My soudíme, že máme právo na své dobrodružné životy, oni se naopak domnívají, že cílem našich životů je pravidelná školní docházka a z ní vyplývající pravidelný přísun dobrých známek, po-